

## **Beszámoló**

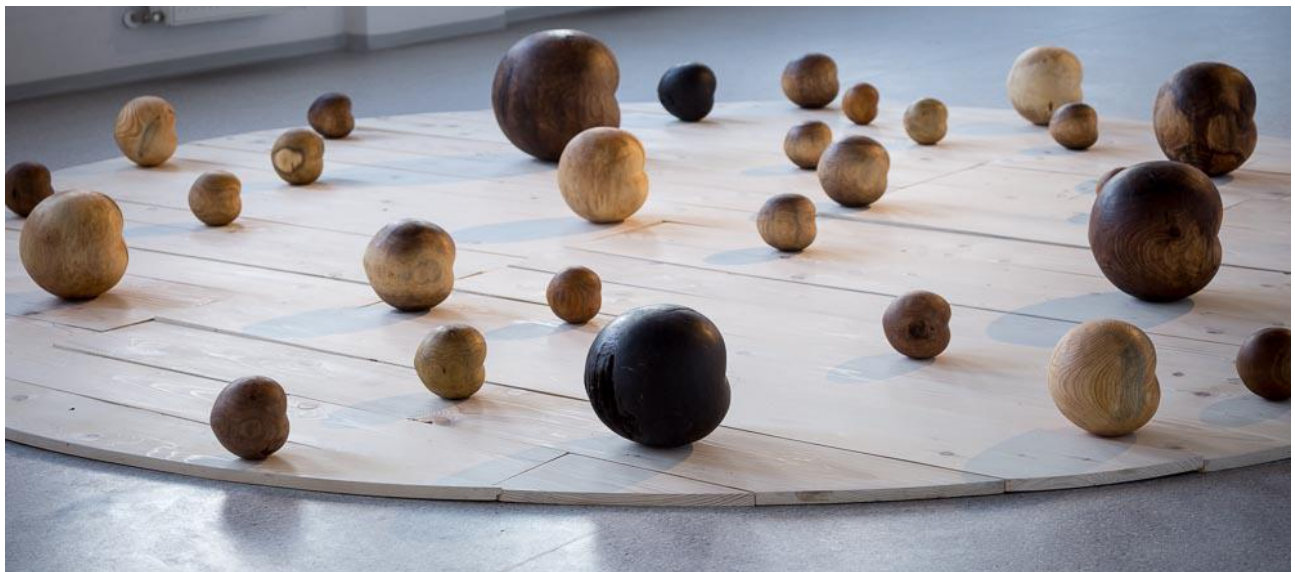
Az alkotói ösztöndíj számomra egy nyugodtabb évet jelentett, eddig is végezem a számomra úgymond kiszabott feladatokat, most itt konkrétan a szobrászi hivatásra gondolok, de mindig voltak olyan megélhetési teendők, amik megszakították az alkotás folyamatát.

Az elmúlt évben idő volt az alkotó munkát segítő tevékenységekkel többet foglalkoznom, és felkészülnöm az Erdélyi Művészeti Központban levő csoportos kiállításunkra. Vécsi Nagy Zoltán felkérésére a Lakóca csoporttal együtt dolgoztunk legjobb tudásunk szerint erre a számunkra nagy lehetőséget jelentő tárlatra.

A kiállításra, ahogy már említettem a pályázatban egy szoborinstallációval készültem, ami elég hosszú folyamat volt, az anyagbeszerző egészen a kiállításig.

A pályázott összeg fedezte az anyagok beszerzését, konkrétan a faanyagot: hét fajta gyümölcs és erdei fa mellet a fenyődeszkák vásárlását és szállítását.

A technikai eszközök vásárlása se a családi kasszát terhelte, hanem a ösztöndíj nagy segítség volt ebben is, így sikerült a szükséges szerszámokat, eszközöket megvásárolni, vagy például a fenyődeszkák elkészítésére szükséges szakemberek munkáját is kifizetni.



.../ 2016, fa, 40x 370 x 370 cm

*„Madaras Péter szoborinstallációja, konceptuális alkotás. Tünde rajzaival kommunikál a leginkább. Itt is egyetlen motívum kerül kibontásra, de szobrász lévén, a téri dimenziók adta lehetőségeket aknázza ki. A kör alakú, fából készült alap amire rákerültek a magformák, a rend kijelölt helye, határain kívülre esik a kaotikus világ, itt bent mindennek helye és ideje van. Szakrális tér amiben a magszerű, gömbölyded formák mintha arra várnának, hogy kicsirázzanak”*

*Dimény András, 2016*

Az akótói munka is kellemesebben zajlott, szabadabb voltam, nyugodtabb légkörben sikerült dolgozni, minden nap, az alkotás napi szinten akár úgy is nevezhetném, hogy munkahelyként tudtam folytatni, reggel bementem a műterembe és csak délután tetem le a szerszámokat és vonultam a család mellé. Ilyen intenzíven nem tudtam a művészetnek élni talán az egyetemi évek óta, és az már elég rég volt.

A kiállítás 2016 március 19 volt megnyitva, sikerült segítenem a szervezésben is egy kicsit, minden szépen kialakult, meglett a katalógus, elhangzottak szép biztató szavak úgy a szervezők, kiállítást méltató részéről, mint a látogatóktól egyaránt, mindegyik nagyon jól esett és egy nagy feltöltést és önbizalmat növelést jelentett számomra, ami úgy gondolom készíteni fog a jövőben is, hogy tovább alkossak.

Köszönöm szépen a támogatást, minden fiatalabb kollégának fogom említeni, hogy próbálják meg ők is, mert nekem nagy lépést jelentett szakmailag ez az év.